

Briselē, 2018. gada 9. oktobrī
(OR. en)

12901/18

CLIMA 176
ENV 647
ONU 85
DEVGEN 161
ECOFIN 887
ENER 321
FORETS 42
MAR 140
AVIATION 125

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Datums: 2018. gada 9. oktobris

Saņēmējs: delegācijas

Iepr. dok. Nr.: 12631/18

Temats: Gatavošanās *UNFCCC* sanāksmēm Katovicē (2018. gada 2.–
14. decembris)
– Padomes secinājumi

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par gatavošanos *UNFCCC* sanāksmēm Katovicē (2018. gada 2.–14. decembris), kurus Padome pieņēma 3640. sanāksmē 2018. gada 9. oktobrī.

Gatavošanās UNFCCC sanāksmēm Katovicē

(2018. gada 2.–14. decembris)

- Padomes secinājumi -

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME

GLOBĀLAS RĪCĪBAS STEIDZAMĪBA

1. UZSVER līdz šim nepieredzēto steidzamību pastiprināt globālus centienus, lai izvairītos no bīstamām klimata pārmaiņu sekām, un UZSVER iespējas un priekšrocības, ko sniedz globālā pāreja uz zemu siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju līmeni, klimatnoturīga un ilgtspējīga ekonomika un sabiedrība;
2. PAUŽ NOPIETNAS BAŽAS, kuru pamatā ir jaunie pierādījumi par klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi, ko pilnībā apstiprināja jaunākie zinātnes atzinumi, par kuriem ziņoja Klimata pārmaiņu starpvaldību padome (*IPCC*) īpašajā ziņojumā par to, kādu ietekmi rada globāla sasilšana par 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālo līmeni un ar to saistītās SEG emisiju trajektorijas. Šajā sakarā ārkārtīgas steidzamības kārtā ir jāstiprina globālā reakcija uz klimata pārmaiņu draudiem, ilgtspējīga attīstība un centieni izskaust nabadzību;

3. UZSVER, ka īpašais ziņojums skaidri norāda uz vajajām vietām, ietekmi un riskiem, ko turpmāka globālā sasilšana rada cilvēku sabiedrībai un dabas sistēmām, tostarp ilgtspējīgas attīstības un Ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) sasniegšanai, un tādējādi īpašais ziņojums stiprina Parīzes nolīguma uzdevumu un ilgtermiņa mērķu zinātnisko pamatojumu; UZSVER, ka globālas rīcības pastiprināšana samazinās klimata pārmaiņu un globālās sasilšanas riskus un negatīvās sekas; un ATZĪST *IPCC* secinājumus, ka emisiju samazinājums visās nozarēs, pāreja enerģētiskajās, urbānajās, zemes un rūpnieciskajās sistēmās un izmaiņas cilvēku uzvedībā ir būtiskas, lai ierobežotu globālo sasilšanu, un ka ir nepieciešama turpmāka rīcība saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, lai panāktu klimatnoturīgus attīstības virzienus, kas var mazināt klimata pārmaiņas, vienlaikus pielāgojoties to sekām, samazinot neizsargātību un panākot ilgtspējīgu attīstību; šajā sakarā AR BAŽĀM NORĀDA, ka Arktika sasilst vairāk nekā divreiz ātrāk nekā pasaule vidēji, kas izraisa nopietnas sekas visā pasaulē;
4. ATGĀDINA, ka nesenie ANO ziņojumi liecina, ka, kopā ņemot, Pušu iesniegtie nacionāli noteiktie devumi un pašreizējās emisiju trajektorijas ļoti atpaliek no tā, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus; UZSVER, ka visām valstīm pašreizējo un nākamo paaudžu labā ir jāpalielina mazināšanas pasākumi cita starpā saskaņā ar: ilgtspējīgu attīstību un nabadzības izskaušanu, lielāku pārtikas nodrošinājumu, dzimumu līdztiesības īstenošanu, bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, tostarp, izmantojot dabā rodamus risinājumus, un cilvēktiesību, tiesību uz veselību un pirmiedzīvotāju un vietējo kopienu tiesību ievērošanu; šajā sakarā ATZĪST, ka ir svarīgi palielināt uzsvaru uz zinātni, izglītību, apmācību, sabiedrības informētību, sabiedrības līdzdalību un sabiedrības piekļuvi informācijai, lai uzlabotu rīcību saskaņā ar Parīzes nolīgumu;
5. ATGĀDINA Ārlietu padomes 2018. gada 26. februāra secinājumus par Eiropas diplomātiju klimata jomā un ATKĀRTOTI APSTIPRINA, ka ES turpinās uzņemties vadošo lomu gan globālajā rīcībā klimata politikas jomā, gan arī to nopietno seku apzināšanās procesā, kādas klimata pārmaiņām ir uz starptautisko drošību un stabilitāti;

6. ATZINĪGI VĒRTĒ Vides padomes 2018. gada 25. jūnija secinājumus par ES rīcības plāna pārejai uz aprites ekonomiku īstenošanu un ATZĪST aprites ekonomikas ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām;
7. MUDINA visas Puses, kas vēl nav ratificējušas Parīzes nolīgumu, to izdarīt pēc iespējas drīz; TURPINA atbalstīt iekļaujošu pieeju, ar ko nodrošina, ka visas Puses var sniegt pilnvērtīgu ieguldījumu Parīzes nolīguma darbības uzsākšanā un īstenošanā;

PLAŠĀKA RĪCĪBA

8. MUDINA visas Puses paātrināt savus centienus īstenot pārmaiņu mazināšanu pirms 2020. gada un sagatavošanās darbus savu nacionāli noteikto devumu (NND) īstenošanai;
9. ATZINĪGI VĒRTĒ, ka ES un tās dalībvalstis ir ratificējušas Dohas grozījumu, un MUDINA visas Puses, kas to vēl nav ratificējušas, to izdarīt pēc iespējas drīz, lai tam ļautu steidzami stāties spēkā; UZSVER, ka ES un tās dalībvalstu 2020. gada saistības Kioto protokola otrajā saistību periodā jau tiek īstenotas, sākot no 2013. gada 1. janvāra; UZSVER, ka ES turpina sekmīgi iesaistīt savu ekonomikas izaugsmi no emisijām – no 1990. līdz 2016. gadam ES ekonomika pieauga par 53 %, savukārt kopējās SEG emisijas samazinājās par 23 %; arī UZSVER, ka ES un tās dalībvalstis tāpēc pārsniegs mērķi līdz 2020. gadam iekšzemē panākt SEG samazinājumu par 20 %, un tas tiks panākts, īstenojot pašreizējo politiku saskaņā ar "ES 2020" klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu;

10. UZSVER, ka ES īsteno vērienīgu klimata politiku saskaņā ar Eiropas Savienības klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam, par ko Eiropadome vienojās 2014. gada oktobrī, lai sasniegtu mērķi līdz 2030. gadam samazināt iekšzemes siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; ATGĀDINA nesen pieņemtos ES tiesību aktus par siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, tostarp par ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) reformu, emisiju samazināšanas mērķus nozarēs, uz kurām neattiecas ETS, un par zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības iekļaušanu ES klimata un enerģētikas satvarā saskaņā ar ES un dalībvalstu NND; arī UZSVER, ka ES atjaunojamās enerģijas mērķis 2030. gadam tiks palielināts līdz 32 % un ka energoefektivitātes mērķis tiks palielināts līdz 32,5 %, un ka tos īstēnos ar uzticamu pārvaldības sistēmu; UZSVER, ka šie mērķi ietekmēs mūsu sasniegumu vērienīgumu; ES un tās dalībvalstis IZVĒRTĒS minētos papildu centienus un centienus, kas attiecas uz citiem konkrētu nozaru politikas virzieniem;
11. GAIDA Eiropas Komisijas priekšlikumu stratēģijai par ES SEG emisiju samazināšanu ilgtermiņā, ar ko reaģē uz Eiropadomes 2018. gada 22. marta lūgumu, saskaņā ar Parīzes nolīguma uzdevumiem un ilgtermiņa mērķiem, ņemot vērā valstu plānus un jaunākos pieejamos zinātnes atzinumus, jo sevišķi īpašo ziņojumu par to, kādu ietekmi rada globāla sasilšana par 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālo līmeni; lai sniegtu pamatu diskusijai, UZSVER, ka priekšlikumā būtu jāapsver vairāki veidi, kā samazināt SEG emisijas virzībā uz to, lai panāktu līdzsvaru starp siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un piesaisti piesaistītājos saskaņā ar Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķiem, tostarp 1,5 °C scenāriju un vismaz vienu veidu, kā Eiropas Savienībā līdz 2050. gadam panākt SEG emisiju neto nulles līmeni, kam pēc tam sekotu negatīvs emisiju līmenis, kā minēts ES Regulā par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā pārvaldību; arī GATAVOJAS to apspriest turpmāk, tostarp augstākajā politiskajā līmenī, ņemot vērā Talanoa dialoga politiskā posma rezultātus;

12. UZSVER nepieciešamību iesaistīt visas attiecīgās nozares kā, piemēram, transports, būvniecība, enerģētika, rūpniecība, lauksaimniecība un mežsaimniecība un citi zemes izmantošanas veidi, darbībās, kas vajadzīgas, lai panāktu SEG samazinājumus, piesaistījumu kāpināšanu, noturības vairošanu pret klimata pārmaiņu nelabvēlīgo ietekmi un pāreju uz ilgtspējīgu Eiropas nākotni; turklāt ATZĪST, ka absolūta nepieciešamība pēc taisnīgas darbaspēka pārejas un pienācīgas kvalitātes nodarbinātības un kvalitatīvu darbvietu izveides ir svarīgs efektīvas klimata politikas komponents;
13. ATGĀDINA ES un tās dalībvalstu apņemšanos sniegt ieguldījumu starptautiskajā klimata finansējumā kā daļu no kopīgā attīstīto valstu mērķa līdz 2020. gadam un līdz pat 2025. gadam kopīgi mobilizēt 100 miljardus ASV dolāru gadā klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem, izmantojot dažādus avotus, instrumentus un kanālus, saistībā ar jēgpilnām klimata pārmaiņu mazināšanas darbībām un īstenošanas pārredzamību; UZSVER, ka ES un tās dalībvalstis ir lielākās publiskā klimata finansējuma nodrošinātājas, tostarp daudzpusējos klimata fondos; UZSVER, ka nākotnē ieguldītāju lokam jābūt plašākam; ATKĀRTOTI UZSVER, ka joprojām svarīga nozīme būs privātajam klimata finansējumam; NORĀDA uz savu nodomu pieņemt secinājumus par klimata finansējumu;
14. UZSVER, ka ir svarīgi visām Pusēm strādāt pie tā, lai globālas finanšu plūsmas atbilstu virzībai uz zemām SEG emisijām un klimatnoturīgu attīstību; ATZĪST Eiropas Komisijas paziņojuma "Rīcības plāns: ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana" ieguldījumu šā mērķa sasniegšanā;
15. Šajā sakarā ATZĪST specifiskās vajadzības un īpašos apstākļus, kādi ir jaunattīstības valstīs, jo īpaši mazajās salu jaunattīstības valstīs un vismazāk attīstītajās valstīs, kuras ir jo īpaši neaizsargātas pret klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi, un vajadzību pēc savlaicīga un uz konkrētu mērķi vērsta atbalsta, lai minētās sekas novērstu, maksimāli samazinātu un risinātu;

16. ATZĪST, cik svarīgi ir nevalstiski dalībnieki un to ieguldījums Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķu sasniegšanā, kas papildina un iedvesmo Pušu mērķus, tostarp to loma Talanoa dialogā, un spēcīgā atbalstošā loma, kāda ir globālajai klimata rīcības programmai, kas tuvina Puses un ieinteresētās personas, kas nav Puses; šajā sakarā ATZINĪGI VĒRTĒ tādos pasākumus kā, piemēram, turpmāku sanāksmi pēc "Vienas planētas samita" un Globālo samitu par rīcību klimata politikas jomā, kas notika 2018. gada septembrī;

GATAVOŠANĀS SANĀKSMEI KATOVICĒ

17. ATZĪST progresu, kas panākts pie Parīzes nolīguma darba programmas (*PAWP*); UZSVER, ka Pusēm līdz šim nav kopīgi izdevies panākt progresu strīdīgos jautājumos, un MUDINA Puses ātrāk panākt progresu sarunās, lai pabeigtu *PAWP*, vienlaikus ievērojot nolīguma garu un trauslo līdzsvaru, kas panākts Parīzē; CER produktīvi strādāt kopā ar visām Pusēm starp sesijām un *COP 24*; un ATBALSTA Fidži prezidentūru *COP/CMP/CMA* un nākamo Polijas prezidentūru *COP 24* Katovicē sagatavošanā un tās laikā, un to centienus sekmīgi pabeigt *PAWP*, kas ļaus pilnībā īstenot Parīzes nolīgumu;
18. UZSVER, ka Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķu sasniegšana ir visu Pušu kopīga apņemšanās un ka noteikumu un nostādņu detalizēta, visaptveroša, stabila un operatīva izpilde, kas vajadzīga, lai īstenotu Parīzes nolīgumu, ir svarīgs *COP 24* mērķis;
19. UZSVER, ka *PAWP* iznākumam, kas jāpieņem *COP 24* ietvaros, jānodrošina kopīgs noteikumu kopums, ar ko līdzsvarotā un pielāgotā veidā īsteno visus nolīguma noteikumus un kas piemērojams visām Pusēm, vienlaikus pievēršoties Pušu dažādajām izejas pozīcijām un spējām, kas attīstās;

20. UZSVER, ka ar šiem noteikumiem panāktā pārredzamība un pārskatatbildība attiecībā uz abām darbībām un atbalsts būs būtiski, lai veidotu un saglabātu uzticēšanos starp Pusēm nolūkā īstenot mūsu saistības pārredzami, precīzi, pilnīgi, salīdzināmi un konsekventi, vienlaikus saglabājot vidisko integritāti, tostarp, izvairoties no divkāršas uzskaites, un lai novērtētu, vai mēs individuāli un kolektīvi esam uz pareizā ceļa, lai izpildītu savas saistības saskaņā ar Parīzes nolīgumu; ATKĀRTOTI UZSVER, cik svarīgi ir izstrādāt paredzētajam mērķim atbilstošu globālo izsvēršanu kā pamatelementu plašākā mērķu ciklā, kas sniegs vajadzīgo informatīvo bāzi un stimulus procesiem nolūkā pakāpeniski pastiprināt vērienīgu rīcību klimata politikas jomā gan kolektīvi, gan individuāli, ļaujot visu Pušu raitu pāreju uz visu ekonomiku aptverošiem mērķiem; ATGĀDINA, cik svarīgi ir censties panākt kopīgus grafikus attiecībā uz visu Pušu NND;
21. ATKĀRTOTI APSTIPRINA ES apņemšanos turpināt atbalstīt jaunattīstības valstis, jo īpaši vismazāk attīstītās valstis un mazās salu jaunattīstības valstis, to centienos īstenot Parīzes nolīgumu; ATZINĪGI VĒRTĒ un ATBALSTA spēju veidošanas iniciatīvu pārredzamības jautājumos (*CBIT*) un citas iniciatīvas, piemēram, NND partnerību, lai veicinātu valstu spējas, attīstību un tehnoloģijas nodošanu; GAIDA, ka *COP 24* norises laikā pilnībā sāks darboties vietējās sabiedrības un pirmiedzīvotāju tautu platforma;
22. UZSVER ES stingro apņemšanos attiecībā uz Talanoa procesu, kas ļauj visām Pusēm izvērtēt savus kopīgos centienus un progresu ceļā uz ilgtermiņa mērķi, kurš ietverts Parīzes nolīguma 4. panta 1. punktā, un kas ļauj gūt NND sagatavošanai lietderīgu informāciju, kura saskaņā ar Parīzes nolīguma pilnvarojumu jāpaziņo līdz 2020. gadam; ATZINĪGI VĒRTĒ pozitīvo gaisotni un konstruktīvās sarunas Talanoa dialoga sagatavošanas posmā, jo īpaši apaļajos galdos, kas notika palīgstruktūru sanāksmes laikā 2018. gada maijā Bonnā; IR GANDARĪTA par diskusijām pasākumā "ES ieguldījums Talanoa dialogā" (Brisele, 2018. gada 13. jūnijs) un citos "Talanoa" pasākumos, ko 2018. gadā organizēja dalībvalstis un citas Puses, kā arī nevalstiski dalībnieki;

23. UZSVER, ka Talanoa dialogam būtu jāveicina godīgs globāls pārdomu process par pašreizējo NND piemērotību un par starptautisko sadarbību attiecībā uz rīcību klimata politikas jomā, un tas būtu jāturpina balstīt uz labākajām pieejamām zinātnes atziņām, ņemot vērā *IPCC* neseno īpašo ziņojumu par to, kādu ietekmi rada globālā sasilšana par 1,5 °C; GAIDA konkrētajam nolūkam paredzētu telpu, kurā veicināt izpratni par šā ziņojuma ietekmi; UZSVER, ka Talanoa dialoga rezultātiem Katovicē vajadzētu visām Pusēm uzlikt saistības apsvērt savu mērķu vērienīgumu un sniegt ieguldījumu visu Pušu NND sagatavošanā, ievērojot Parīzes nolīguma 4. pantu; UZSVER, ka ES turpinās radīt pozitīvu impulsu starp visām Pusēm, lai uzlabotu globālo vērienīgumu klimata jomā; UZSVER, ka ES ir gatava saskaņā ar Lēmuma 1/CP.21 24. punktu līdz 2020. gadam paziņot vai atjaunināt savu NND, ņemot vērā nepieciešamos turpmākos kopīgos centienus un visu Pušu veiktās darbības, nolūkā sasniegt Parīzes nolīguma mērķus;
24. GAIDA globālās klimata pārmaiņu mazināšanas līderu augsta līmeņa pasākumu *COP 24* ietvaros, kā arī augsta līmeņa ministru dialogu par klimata finansējumu un izsvēršanu par īstenošanu pirms 2020. gada un mērķi izrādīt progresu un apzināt iespējas, lai iedvesmotu un motivētu visu Pušu centienus;

CITI PROCESI

25. ATZINĪGI VĒRTĒ ANO ģenerālsekretāra iniciatīvu 2019. gadā uzņemt klimata samitu ar mērķi pastiprināt rīcību klimata politikas jomā saistībā ar Parīzes nolīguma īstenošanu, balstoties uz Talanoa dialoga rezultātiem;

26. ATZINĪGI VĒRTĒ to, ka Starptautiskā jūrniecības organizācija (SJO) ir pieņēmusi sākotnējo stratēģiju par SEG emisiju samazināšanu un saskaņoto mērķi līdz 2050. gadam samazināt SEG emisijas vismaz par 50 % salīdzinājumā ar 2008. gadu un to pakāpenisku atcelšanu pēc iespējas drīzāk šajā gadsimtā kā šīs nozares ieguldījumu Parīzes mērķu sasniegšanā attiecībā uz temperatūru; MUDINA ātri panākt vienošanos par vērienīgu darba programmu par turpmāku pasākumu īstenošanu nākamajā Jūras vides aizsardzības komitejas sanāksmē 2018. gada oktobrī;
27. ATGĀDINA, ka starptautiskajai aviācijai ir jāsniedz taisnīgs ieguldījums klimata pārmaiņu mazināšanā; AICINA Starptautisko Civilās aviācijas organizāciju (*ICAO*) nākamajā *ICAO* asamblejā 2019. gadā vienoties par ilgtermiņa mērķi, kas atbilst Parīzes nolīguma mērķiem attiecībā uz temperatūru; un UZSVER, ka ir jānodrošina Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas oglekļa emisiju izlīdzināšanas un samazināšanas shēmas (*CORSIA*) vidiskā integritāte, tostarp, izvairoties no emisiju samazinājumu divkāršas uzskaites; un AICINA *ICAO* ātri pieņemt atlikušos būtiskos *CORSIA* īstenošanas elementus;
28. ATZINĪGI VĒRTĒ visu dalībvalstu īstenotos centienus nodrošināt, lai ātri tiktu pabeigtas to valsts ratifikācijas procedūras attiecībā uz Monreālas protokola Kigali grozījumu.
-